

Arrest

nr. 304 910 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché N. STERK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 28 juni 2022 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 29 juni 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 december 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 11 mei 2023 en op 8 juni 2023.

1.3. Op 27 juli 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 juli 2023 aangetekend verzonden.

In november 2023 werd verzoeker achttien jaar.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij, St.(...) S.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnisch Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. Jij bent geboren in Shamshapour in het district Surkh Rod in de Afghaanse provincie Nangarhar. Jij woonde sinds jij klein was in het dorp Zerani in datzelfde district. Jij volgde er madrassa lessen en ging tot aan jouw vertrek uit Afghanistan naar school. In jouw vrije tijd speelde jij cricket met jongens van het dorp.

Jouw vader werkte sinds 2009 als militaire dokter in de gevangenis van Nangarhar, hij verzorgde er talibs. Jij ging in totaal zes of zeven keer mee naar de gevangenis om de technieken van jouw vader te leren.

Tien dagen voor de machtsovername werd jouw vader gebeld door de taliban. De taliban wilden dat jouw vader talibs zou verzorgen, hij moest jou meebrengen. Jouw vader weigerde deze opdracht. Bij de machtsovername kwamen de taliban naar jouw huis om jouw vader te zoeken, maar die was niet thuis. Ze probeerden jou mee te nemen maar de dorpsouderen hielden dit tegen. Jij en jouw vader verbleven hierop bij jouw maternale oom tot jullie samen het land verlieten vier dagen na de machtsovername.

Jij reisde via Iran waar jij jouw vader hebt verloren. Jij kwam via Turkije, Bulgarije, Servië en andere onbekende landen naar België op 28 juni 2022. Jij diende een verzoek in om internationale bescherming op 29 juni 2022.

Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming leg jij volgende kopieën neer: de taskara van jou en jouw vader, vijf werkdocumenten van jouw vader, tien foto's en medische documenten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; er werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Jij verklaart alsook te lijden aan psychologische problemen, meer bepaald slapeloosheid en hoofdpijn (Verklaringen DVZ, dd.7.12.2022, pt.31; NPO I, p.4, NPO II, p.14). Jij legt hieromtrent attesten neer die aantonen dat jij gediagnosticeerd werd met PTSS (zie groene documentenmap). Doorheen het persoonlijk onderhoud werd hiermee rekening gehouden en werden steunmaatregelen verleend. Zo werd duidelijk en meermaals aangegeven dat indien jij hoofdpijn kreeg, je bijkomende pauzes kon vragen (NPO I, p.3, 4, 12, 18; NPO II, p.1, 13). Daarnaast werd het persoonlijk onderhoud stilgezet wanneer het voor jou niet verder kon. Er is geenszins aangetoond dat jouw psychische toestand een impact had op jouw verklaringen. Jij bevestigde aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen en de tolk goed begrepen te hebben (NPO II, p.14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk kan maken.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan jouw bewering een vrees te koesteren voor de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw vader. Dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij beweert dat jouw vader al sinds lange tijd werkte als militaire dokter in de gevangenis van Nangarhar (NPO I, p.7). Hierdoor ontving hij bedreigingen toen jij nog klein was waardoor jullie verhuisden naar Zerani dorp (NPO II, p.3). Toen de taliban de macht overnamen kwamen de taliban jouw vader alsook zoeken bij jou huis in Zerani. Hierop verliet jouw vader, samen met jou, Afghanistan (NPO I, p.17). Jij hebt geen enkele informatie over jouw vader sinds jij hem uit het oog bent verloren in Iran (NPO I, p.17). Rekening houdende met de documenten en beschikbare

informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van jouw vader, die in het verleden werkte als militaire dokter, plausibel is.

Wat jouw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij beweert dan wel dat jouw vader een opdracht weigerde van de taliban zo een tien dagen voor de machtsovername (NPO I, p.17), echter kan hier geen enkel geloof aan gehecht worden. Dat jij dit element pas aanhaalt op het persoonlijk onderhoud en hier met geen woord over rept op de vragenlijst van het CGVS (dd.7.12.2022) ondermijnt deze bewering al ernstig. Dat je het daar kort diende de houden waardoor jij de details van jouw problemen niet kon uiteenzetten is hierbij geen afdoende argument. Dat jij een telefoontje naar jouw vader waarin zowel jij als jouw vader door hen worden opgeroepen als een detail beschouwt tart dan ook alle verbeelding (NPO II, p.10). Dat de taliban daarenboven jouw vader zouden inschakelen om hun gewonde soldaten te verzorgen raakt verder kant noch wal. Jouw vader werkte immers voor de vroegere overheid als militaire dokter. Dat de taliban jouw vader zouden vertrouwen met hun locatie en gewonde soldaten is totaal onaannemelijk (NPO I, p.17). Jij hebt het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat de taliban wraak zou willen nemen op jouw familie omdat jouw vader niet inging op het telefoontje van de taliban.

Het loutere feit dat je een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is dan ook onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Dat jij beweert enkele keren mee te zijn gegaan naar jouw vaders werk kan die appreciatie niet in de positieve zin doen ombuigen. Jij heb jouw rol in jouw vaders werk immers niet kunnen aantonen om onderstaande redenen.

Jij beweert ongeveer zes à zeven keer mee gegaan te zijn met jouw vader naar de gevangenis (NPO I, p.7), jij kan daarbij niet vertellen wanneer jij voor het eerst meeging (NPO I, p.8). Nochtans een gedenkwaardig moment dat jij kon meegaan met jouw vader, je wilde immers al lang meegaan met hem om de knepen van het vak te leren (NPO II, p.12). Jij mocht er windsels aanbrengen en wonden verzorgen (NPO I, p.8). Dat jouw vader jou hiervoor meebracht naar een zwaar bewaakte gevangenis vol taliban doet dan ook de wenkbrauwen fronsen (NPO II, p.7). Ondanks jij jouw vader 'veel patiënten' (NPO II, p.4) hebt zien behandelen kan jij niet vertellen of jouw vader een bepaalde procedure hanteerde en welke instrumenten hij zoal gebruikte op zijn werkplaats (NPO II, p.5, 6). Jij leerde naast het aanleggen van windsels ook de bloeddruk te meten. De uitleg die jij hierbij geeft raakt opnieuw kant noch wal, zo stel jij dat een bloeddruk tussen de veertig en vijftig normaal is. Indien deze lager of hoger is diende jouw vader een voor jou onbekend medicijn te geven (NPO II, p.5). Daarnaast vertel jij dat jij de wonden van de gedetineerden verzorgde met een zalf, opnieuw slaag jij er niet in de naam van die zalf te geven (NPO II, p.4). Over de bloedafnames die plaatsvonden bij jouw vader raak je ook niet verder dan dat er iets gemeten werd in het bloed, jij hebt geen enkel idee wat (NPO II, p.6). Dat jij beweert veel geleerd te hebben van jouw vader maar daar niets van blijkt te herinneren ondermijnt jouw oprechtheid ernstig (NPO II, p.5). Gevraagd naar jouw laatste bezoek aan de gevangenis ben jij verder inconsistent hetgeen die onoprechtheid verder in de verf zet. Zo beweerde jij tijdens het eerste persoonlijke onderhoud ongeveer twee of drie verbanden gewisseld te hebben (NPO I, p.8). Bij het tweede persoonlijke onderhoud blijken dat er plots vijftien of zestien geweest te zijn (NPO II, p.4). Dat is een compleet andere grootorde dan voorheen waardoor het verschil in jouw antwoord niet ernstig genomen kan worden. Verder kan jij na al die bezoeken aan de gevangenis slechts één collega van jouw vader opnoemen, T.(...) F.(...) (NPO I, p.8), hetgeen verder merkwaardig is. Je beweert dat dit komt omdat jij altijd in de kamer van jouw vader bleef (NPO II, p.4). Nadat gesteld wordt dat het opmerkelijk is dat jij moeiteloos een plattegrond kan tekenen van die gevangenis verander jij je verklaring dat jij wél rondwandelden in die gevangenis wanneer jullie niets te doen hadden (NPO II, p.7).

Hoewel het CGVS zich ervan bewust is dat jij geen opleiding tot dokter volgde kan er wel gesteld worden dat indien jij werkelijk meeging met jouw vader met het doel later dokter te worden dat jij meer informatie zou hebben over de werking van jouw vader en wat er zich afspeelde in zijn praktijk wanneer jij daar eveneens aanwezig was. Jouw verklaringen blijken uitermate ondermaats, inconsistent, gebrekkig en oppervlakkig waardoor jouw aanwezigheid in de gevangenis ongeloofwaardig is.

Jij haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie. Over de incidenten die zich afspeelden in Afghanistan ben jij namelijk bijzonder inconsistent waardoor er geen enkel geloof aan gehecht kan worden. Zo beweerde jij op de fiche als minderjarige vluchteling dat jij met jouw vader Afghanistan verlaten hebt omdat de taliban collega's van jouw vader vasthielden (MINTEH Fiche, dd.29.6.22, p.4). Op de vragenlijst van het CGVS voeg jij daaraan toe dat de taliban bij de machtsovername naar jouw huis kwamen op zoek naar jouw vader (vragenlijst CGVS, dd.7.12.2022, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud komt daar nog bij dat de taliban ook achter jou zaten, ze wilden jou immers meenemen maar de dorpsouderen hielden dit tegen (NPO I, p.17). Dat jij het niet gewoon bent om zo een informatie aan iemand te geven vergoelijkt niet waarom jij niet van in het begin zou vermelden dat de taliban jou probeerde mee te nemen, immers een belangrijk element wanneer iemand naar jouw persoonlijke vrees vraagt (NPO II, p.10). Daar blijft het niet bij, jij legt ook inconsistente verklaringen af over de incidenten die zich afspeelden sinds jouw vertrek uit Afghanistan hetgeen jouw oprechtheid finaal ondermijnt. Jij beweert dat de taliban vier of vijf keer naar jouw huis kwamen maar dat jouw moeder de deur niet opende voor hen (NPO II, p.8). Gevraagd of de taliban zich zo makkelijk lieten afschepen door jouw moeder voeg je daaraan toe dat de taliban drie of vier

keer kwamen en ook in jouw huis zijn geweest (NPO II, p.9). Jij hebt geen informatie wanneer de taliban na jouw vertrek in jouw huis zijn geweest (NPO II, p.9). Jij verandert opnieuw de frequentie van de bezoeken van de taliban naar vier of vijf keer (NPO II, p.9). Jouw moeder zou twee keer niet hebben opengedaan (NPO II, p.9). De vage en stereotiepe verklaringen die jij neerlegt over de bezoeken van de taliban aan jouw moeder onderlijnt opnieuw het onoprechte karakter van jouw verklaringen. Dat de taliban op geen enkel moment jou of jouw vader hebben gezocht bij andere familieleden in Afghanistan ondermijnt jouw vrees voor de taliban verder (NPO II, p.11).

Ten slotte voeg jij toe niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omwille van jouw verblijf in België. Jij hebt immers de gewoontes van België aangenomen en een terugkeer lijkt jou onmogelijk. Als voorbeeld vertel jij dat je hier kan dragen wat jij wilt, dat zou niet kunnen in Afghanistan (NPO II, p.13). Een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levens- en kledingstijl is in beginsel geen afdoende reden om als vluchteling te worden erkend, tenzij jij aannemelijk maakt dat jouw westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor jouw om jouw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden, quod non. Jij laat het na aan te tonen dat het aanpassen van jouw kledingstijl en uiterlijk een dermate schending zou inhouden van een fundamenteel recht dat dit neerkomt op vervolging. Waar jouw voogd erop wijst dat uit jouw tiktok kan worden afgeleid dat jij danst op Westerse muziek en jij in de aanwezigheid bent van meisjes (NPO II, p.14) dient gesteld dat jij onvoldoende persoonlijke invulling geeft aan deze voorgehouden (gepercipieerde) verwestering. Jij maakt dan ook niet aannemelijk dat het loutere feit dat filmpjes zouden bestaan op tiktok jij hierdoor dreigt gevisieerd te worden. Jij toont niet aan dat het voor jou onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van jouw sociale media, en daarbij de beweerde filmpjes, te wissen. Er kan in jouw geval niet aangenomen worden dat jij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europe en/of een (toegeschreven) verwestering.

De door jou neergelegde documenten – met name de identiteitsdocumenten en documenten die jouw vaders job staven – zijn daarbij niet in staat zijn om bovenstaande appreciatie om te buigen. Verder zijn taskara's hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en nationaliteit maar in geen geval een sluitend bewijs van uw identiteit en/of leeftijd. Daarbovenop kan aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde toegekend te worden gezien deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. De medische documenten die jij neerlegt werden hierboven al aangehaald en veranderen niets aan bovenstaande beslissing. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig konden worden verkregen of worden nagemaakt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te

tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het

voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan

over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij hebt daarbij nog geregeld contact met jouw familie die tot op heden in Surk Rod district verblijven waardoor niet kan worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van Afghaanse waarden en normen, of dat jij deze zich niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer (NPO I, p.6).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker gaat daarbij in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk coherent, gedetailleerd en geloofwaardig is. Verzoeker gaat tevens in op zijn vrees voor vervolging omwille van zijn verblijf in het Westen. In de uiteenzetting van zijn eerste middel voert verzoeker tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoeker gaat daarbij opnieuw in op zijn verwestering en hieraan verbonden risico, alsook de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij citeert in dit verband uit diverse landeninformatie en verwijst naar rechtspraak.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.2.2. Op 14 februari 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende stukken en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt

gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vrees voor de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader: (a) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties; rekening houdend met de documenten die verzoeker voorlegt en de beschikbare landeninformatie kan gesteld worden dat de problematische

situatie van zijn vader, die in het verleden werkte als militaire dokter, plausibel is, (b) wat betreft verzoekers situatie kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, doch dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou zijn vader tien dagen voor de machtsovername een opdracht hebben geweigerd van de taliban, omdat hij hierover met geen enkel woord repte op de vragenlijst van het CGVS, ook raakt het kant noch wal dat de taliban verzoekers vader – die voor de vroegere overheid werkte – zouden vertrouwen met hun locatie en gewonde soldaten, (c) het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken en verzoeker slaagt er niet in zijn rol in het werk van zijn vader aannemelijk te maken gelet op diverse vaagheden, inconsistenties, lacunes en onaannemelijkheden in zijn verklaringen, (d) verzoeker haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van hemzelf of zijn familie, (e) verzoeker legt inconsistente verklaringen af over de incidenten die zich afspeelden sinds zijn vertrek uit Afghanistan;

(ii) in zoverre verzoeker aangeeft dat hij niet naar Afghanistan kan terugkeren omwille van zijn verblijf in België dient te worden opgemerkt dat een louter door tijdsverloop ontwikkelde westerse levens- en kledingstijl in beginsel geen afdoende reden is om als vluchteling te worden erkend, tenzij hij aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging, *quod non*; in zoverre verzoekers voogd erop wijst dat uit verzoekers *TikTok* kan worden afgeleid dat hij danst op Westerse muziek en hij in de aanwezigheid is van meisjes, dient gesteld dat verzoeker hiermee onvoldoende persoonlijke invulling geeft aan deze voorgehouden (gepercipieerde) verwestering, hij niet aannemelijk maakt dat hij hierdoor dreigt te worden gevisieerd en hij niet aantoonbaar dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van zijn sociale media, en daarbij de beweerde filmpjes, te wissen;

(iii) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(iv) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(vi) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden; verzoeker heeft tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan verbleven waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker in Afghanistan al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan een vrees te hebben voor de taliban omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader als militair arts in de gevangenis in de provincie Nangarhar, waarbij hij vaak talibs verzorgde. Verzoeker zou zijn vader zes à zeven keer hebben vergezeld naar de gevangenis, om technieken aan te leren. Tien dagen voor de machtsovername zou zijn vader gebeld zijn door de taliban die van hem eisten dat hij gewonde talibs zou verzorgen. Verzoekers vader zou deze opdracht geweigerd hebben. Bij de machtsovername kwamen de taliban naar verzoekers huis om zijn vader te zoeken en wilden ze ook verzoeker meenemen, maar de dorpsoudsten konden dit verhinderen.

2.3.4.2. Verzoeker koppelt zijn vrees aan de vroegere werkzaamheden van zijn vader die als militair arts voor de overheid werkte. De commissaris-generaal oordeelt dat, rekening houdend met de documenten die

verzoeker in dit verband voorlegt en met de beschikbare informatie, gesteld kan worden dat de problematische situatie van verzoekers vader, die in het verleden als militaire dokter werkte, plausibel is. De Raad sluit zich hierbij aan.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing overwogen dat, wat verzoekers situatie betreft, familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, vb. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die ervoor zorgen dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een medewerker van de voormalige overheid is echter onvoldoende om een nood aan bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Verzoeker moet *in concreto* kunnen aantonen dat hij zelf ook een vrees heeft. De commissaris-generaal verduidelijkt dat dit niet het geval is omdat verzoeker zijn rol in zijn vaders werk niet heeft kunnen aantonen.

De commissaris-generaal steunt hierbij op volgende redenen:

- verzoeker zou 6 à 7 keer zijn meegegaan met zijn vader naar de gevangenis maar kan niet vertellen wanneer hij voor het eerst meeging;
- het is niet aannemelijk is dat verzoekers vader hem zou meenemen naar een zwaarbewaakte gevangenis vol taliban louter om te leren hoe wondzalf aan te brengen en wonden te verzorgen;
- verzoeker kan niet vertellen of zijn vader een bepaalde procedure hanteerde en welke instrumenten hij gebruikte op zijn werkplaats;
- verzoeker leerde ook bloeddruk te meten maar kent de correcte waarden van een normale bloeddruk niet;
- verzoeker kent de naam van een wondzalf die hij gebruikte niet;
- inzake bloedafnames weet verzoeker niet wat er gemeten werd in het bloed;
- inzake zijn laatste bezoek aan de gevangenis zegt verzoeker de ene keer twee à drie verbanden gewisseld te hebben en de andere keer vijftien of zestien;
- verzoeker kan slechts één collega van zijn vader opnoemen;
- het is opmerkelijk dat verzoeker enerzijds stelt dat hij altijd in de kamer van zijn vader bleef en anderzijds, na de opmerking dat het dan wel opmerkelijk is dat hij moeiteloos een plattegrond van de gevangenis kon tekenen, stelt dat ze wel rondwandelden wanneer ze niets te doen hadden.

De commissaris-generaal besluit dat, indien verzoeker werkelijk meeging met zijn vader naar de gevangenis met het doel om later dokter te worden, hij meer informatie zou hebben over de werking van zijn vader en wat er zich afspeelde in zijn praktijk.

De Raad sluit zich hier echter niet bij aan. Uit de notities van de twee persoonlijke onderhouds bij het CGVS blijkt dat verzoeker uitgebreid bevraagd werd over de werkzaamheden van zijn vader en zijn eigen betrokkenheid daarbij. Zo legde verzoeker uit dat zijn vader in de gevangenis van Nangarhar een militaire dokter was, dat hij taliban verzorgde, dat verzoeker zelf soms meeging en dat zijn vader hem leerde hoe hij een verband kon doen rond een hand, dat hij hem technieken leerde en de manier waarop hij iemand kon verzorgen, vb. als iemand zijn hand heeft gesneden of gewond is aan een arm, hoe je het moet naaien en een verband errond moet draaien. Hij deed plakkers op de wonde en wanneer een wonde verzorgd werd moest hij plakkers aan het verband veranderen. Zijn vader werkte in een aparte kamer, de gewonden kwamen naar de kamer zelf (adm. dossier, CGVS I, p. 7 en 8). Verzoeker ging 6 à 7 keer met zijn vader mee naar de gevangenis (CGVS I, p. 7, CGVS II, p. 3). Hij beschrijft hoe de gevangenis eruit ziet (CGVS I, p. 10) en hoe die ingedeeld was (CGVS II, p. 4). Hij legt documenten inzake het werk van zijn vader voor en legt uit dat zijn vader een uniform had dat hij soms naar huis bracht om te wassen en ook kleding van een dokter (CGVS I, p. 13). Verzoeker spreekt over hoe wonden verzorgd worden, dat paracetamol of avil wordt gegeven tegen hoofdpijn (CGVS II, p. 4), hoe wonden gewisseld worden en hoe bloeddruk gemeten wordt, dat een windel elke dag moest verwisseld worden bij een meer serieuze wonde, en wanneer het niet serieus is het niet zo gevaarlijk is en ze wisselen na twee of drie dagen (CGVS II, p. 5). Verzoeker legt het verschil uit tussen bloed nemen met een spuit en het bloed in een lange fles of een smalle buis doen en bloed prikken met een naald in een vingertop en dan één druppel van het bloed nemen en in de meter steken (CGVS II, p. 6). Hij beschrijft de veiligheidsprocedures om de gevangenis binnen te gaan (CGVS II, p. 7).

De Raad leidt hieruit af dat verzoekers verklaringen over zijn bezoeken aan de gevangenis met zijn vader, waarbij hij zijn vader soms hielp met het verzorgen van gewonde taliban, doorleefd overkomen. Zeker rekening houdend met het feit dat verzoeker op dat ogenblik nog minderjarig was, hij was in augustus 2021 zestien jaar oud.

Het geheel aan verzoekers verklaringen en documenten in acht genomen, gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, oordeelt de Raad dat verzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om de tewerkstelling van zijn vader te staven en ook zijn eigen aanwezigheid in de gevangenis en hulp aan zijn vader bij het verzorgen van gewonde taliban. Verzoekers verklaringen in deze zijn samenhangend en aannemelijk en de voorgelegde documenten ondersteunen zijn verklaringen over de tewerkstelling van zijn vader op voldoende wijze. Minstens zijn er geen argumenten voorhanden die het tegendeel doen besluiten. Niettegenstaande het gegeven dat er nog een aantal

onduidelijkheden zijn, is de Raad van oordeel dat verzoeker, het geheel van al zijn verklaringen in acht genomen, voldoet aan de voorwaarden die krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet zijn vereist opdat hem het voordeel van de twijfel kan worden gegund betreffende zijn persoonlijke aanwezigheid in de gevangenis waarbij hij hulp bood aan zijn vader die als militair arts in deze gevangenis talibanleden verzorgde.

2.3.4.3. De volgende vraag die rijst is of er in hoofde van verzoeker, door zijn hoedanigheid van zoon van een militair arts die in de gevangenis gewonde talibanleden verzorgde waarbij verzoeker 6 à 7 keer aanwezig was, bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Hierbij komt het de bevoegde overheid toe om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat de taliban hem misschien ook zagen in de gevangenis, ze hadden informanten (CGVS II, p. 10). Verzoekers eigen problemen begonnen dus met de machtsovername (CGVS, p. 17). Bij de DVZ verklaarde verzoeker *“Mijn vader (...) was een dokter in de gevangenis van Nangarhar. De meeste gevangenen daar waren leden van de taliban. Toen de overheid in Afghanistan viel, werden alle gevangenen vrijgelaten. Mijn vader is bijgevolg niet thuisgekomen. Hij is zich gaan verschuilen in het huis van mijn tante A.(...). Op de tweede dag van de overname, kwamen de taliban naar ons huis. Ze zochten mijn vader en vroegen ook aan mij waar hij was.”* Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat verzoeker omwille van de machtsovername, die gepaard ging met het vrijlaten van gevangen talibanleden, problemen zou krijgen met de taliban. Dat zijn vader zich sinds de machtsovername in een problematische situatie bevindt, wordt niet betwist door de commissaris-generaal.

Het gegeven dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekers vader enkele dagen voor de machtsovername gebeld werd door de taliban en een opdracht weigerde, dat verzoeker geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalde ten aanzien van hemzelf of zijn familie, dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over de incidenten die zich afspeelden sinds zijn vertrek, zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, neemt niet weg dat verzoeker verklaard heeft een vrees te hebben voor de taliban sinds de machtsovername en dat hij Afghanistan heeft verlaten enkele dagen na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Deze machtsovername is onmiskenbaar een nieuw feit. Er wordt niet betwist dat de problemen van verzoekers vader ontstonden als gevolg van de machtsovername.

Nu verzoeker het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven inzake zijn eigen aanwezigheid in de gevangenis en zijn hulp aan zijn vader die als militair arts gevangen talibanleden verzorgde, kan hij ook gevolgd worden waar hij zowel bij de DVZ als bij het CGVS verklaarde dat als gevolg van de machtsovername alle gevangenen werden vrijgelaten, dat zijn vader als gevolg daarvan niet thuiskwam en zich moest verschuilen, dat de taliban zijn vader kwamen zoeken en dat verzoeker zelf ook door gevangen (en daarna vrijgelaten) talibanleden werd gezien in de gevangenis toen hij zijn vader vergezelde. Bijgevolg kan verzoeker ook zelf worden gezocht en herkend door vrijgelaten talibanleden die hem kennen van in de gevangenis. De machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Er kan niet worden uitgesloten dat waar verzoeker in het verleden niet vervolgd werd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde kan worden aangenomen.

In casu meent de commissaris-generaal dat verzoeker niet aantoont dat hij door de taliban zou worden geviséerd louter omwille van zijn profiel als familielid van een medewerker van de voormalige overheid: *“Wat jouw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. (...). Jij hebt het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat de taliban wraak zou willen nemen op jouw familie omdat jouw vader niet inging op het telefoontje van de taliban. Het loutere feit dat je een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is dan ook onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.”*

Hij verwijst hierbij naar de weblinks van *Country Guidance Afghanistan* van 2022, de *EUAA COI Query Response Afghanistan* van oktober 2022 en van het *COI Report Afghanistan Targeting of Individuals*. Evenwel, na inachtneming en afweging van alle beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan de Raad zich niet achter deze risicoanalyse scharen. In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van januari 2023 (p. 56-57) leest de Raad dat personen die lid zijn van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of lid van de voormalige Afghaanse overheidsdiensten een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben vanwege de taliban of ISKP. Ook hun familieleden kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben voor dezelfde actoren.

In de rapporten van de EUAA inzake "*Targeting of individuals*" en "*Security situation*" van augustus 2022, leest de Raad dat na hun machtsovername de taliban een algemene amnestie hebben afgekondigd voor allen die tegen hen hadden gevochten en alle overheidsambtenaren. Niettemin blijkt dat deze amnestie niet structureel wordt afgedwongen noch volledig gerespecteerd door de taliban. Vergeldingsacties tegen individuen onder dit profiel hebben nog steeds plaats in de vorm van arbitraire executies, detentie, foltering, verdwijningen en mishandeling van personen gelieerd of geassocieerd met de voormalige overheid. Systematische huiszoekingen vonden plaats en zwarte lijsten werden opgesteld. Er zijn ook gevallen bekend van niet-vechtend legerpersoneel dat wordt vastgehouden en vermoord.

De taliban hebben de capaciteit om doelwitten te identificeren. Uit de landeninformatie blijkt dat zij inspanningen ondernamen om individuen onder dit profiel op te sporen via lokale informanten, het gebruik van bestaande databanken en intimidatie (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 56 e.v., 63-65, 78-83, EUAA "*Afghanistan Security situation*", augustus 2022, p. 32). Volgens de bijgebrachte landeninformatie kunnen Afghaanse burgers zich vrij verplaatsen daar de *de facto*-talibanautoriteiten weinig 'directe beperkingen' hebben opgelegd, maar kan het gevaarlijk zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan*", augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer 'professionals' in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 32).

De Raad wijst er nog op dat voormelde recente rapporten van EUAA erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban worden geconfronteerd met verschillende beperkingen en uitdagingen in het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen/informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media. Uit het geheel van de hierboven aangehaalde en meest recente landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat voor personen die lid zijn van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of lid van de voormalige Afghaanse overheidsdiensten, eenduidig kan worden gesteld dat bepaalde functies of bepaalde posities meer gevaar zouden lopen dan andere functies of posities. Eerder volgt uit de landeninformatie dat deze personen een risico lopen in alle delen van Afghanistan en dat het gevaar hen allen kan treffen ongeacht hun profiel, positie, functie of andere hoedanigheid. De meest recente landeninformatie bevestigt aldus dat de omvang van dit risicoprofiel ruim opgevat moet blijven. Er zijn geen doorslaggevende aanwijzingen dat er een onderscheid moet worden gemaakt naargelang een hoog of laag profiel. Gelet op de gegevens die blijken uit de meest recente landeninformatie alsook de gekende beperkingen inzake informatievergaring mede in acht genomen, besluit de Raad dat voor personen die lid zijn van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of lid van de voormalige Afghaanse overheidsdiensten, een gegronde vrees voor vervolging in het algemeen onderbouwd zou zijn.

Verder leest de Raad in de meest recente landeninformatie dat ook familielieden van voormelde profielen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat familieleden van personen die lid zijn van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of lid van de voormalige Afghaanse overheidsdiensten, blootgesteld worden aan bedreigingen. De Raad ziet geen zwaarwichtige redenen om in verzoekers geval hierover anders te oordelen. Er wordt herhaald dat niet kan worden uitgesloten dat uit de gevangenis vrijgelaten talibanleden, die eerder door verzoekers vader in de gevangenis behandeld werden, ook verzoeker zelf die zijn vader vergezelde, hebben gezien. Het komt de Raad niet onwaarschijnlijk over dat verzoeker, gelet op wat hierboven wordt uiteengezet namelijk dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn vader als militair arts voor de voormalige overheid, zelf ook wordt gezien als iemand die geassocieerd wordt met dan wel wordt beschouwd als lid van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten en/of lid van de voormalige Afghaanse overheidsdiensten.

2.3.4.4. Verzoekers verklaringen over de tewerkstelling van zijn vader en zijn eigen bezoeken aan de gevangenis waarbij hij zijn vader meehielp met het verzorgen van gewonde taliban, zijn coherent en plausibel, worden niet ontkracht door de landeninformatie die in het dossier aanwezig is, noch door de stukken die in het kader van zijn beschermingsverzoek worden neergelegd, zodat hem *in casu* het voordeel van de twijfel wordt verleend. De Raad acht de overwegingen van de bestreden beslissing onvoldoende om een weigeringsbeslissing te schragen.

2.3.4.5. Verzoeker is afkomstig uit het district Surkh Rod in de provincie Nangarhar. Volgens de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier vormt de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en Islamic State Khorosan Province (ISKP) (COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, p. 5). Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker.

2.3.4.6. Verzoekers profiel en specifieke persoonlijke situatie gerelateerd aan de Afghaanse context zoals blijkt uit de actueel beschikbare landeninformatie, laten toe te stellen dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.7. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *Country Guidance* 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* 2023 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 149).

2.3.5. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET